

Giurgiu

În prezența unui grup de artiști profesioniști (actori, critici, cadre didactice la I.A.T.C.), a unor reprezentanți ai Comitetului de cultură și educație socialistă al județului Ilfov și ai conducerii A.T.M., au avut loc două evenimente importante pentru viața artiștilor amatori din localitate :

- Înființarea, în cadrul Școlii populare de artă, a unui Studio al tinerilor artiști amatori.
- Premiera, la Casa de cultură, a piesei **Băiatul cu floarea** de Tudor Popescu.

Inițiativă și continuitate în viața culturală a orașului

Ce este studioul „George Vraca”?

Este o formă superioară a învățămîntului artistic de mase, menită să răspundă cerințelor spirituale, în creștere, ale iubitorilor de teatru giurgiuveni — rezultat al democratizării culturii. El s-a născut pe temelia activității desfășurate, timp de douăzeci de ani, de profesorii și elevii Școlii populare de artă din Giurgiu. Nucleul conducător actual, format din directoarea Elena Nuțescu (veche și nimoasă slujitoare a învățămîntului artiștilor amatori) și din regizorul-profesor Ion Simionescu (veritabil animator, care, de cîțiva ani, și-a legat viața de Școala populară de artă și de Casa de cultură din oraș), a luat inițiativa *diversificării* formelor de învățămînt destinate oamenilor muncii.

Intenția lor a fost de a iniția un laborator de cultivare a disponibilităților pentru literatură și muzică ale elevilor. Așa a apărut Studioul „George Vraca”.

Micul spectacol din seara inaugurării a fost edificator și de bun augur pentru activitatea ce se va desfășura aici. După tradiționalele cuvinte de salut și după o emoționantă evocare a maestrului George Vraca, de către artista emerită Dina Cocea, un grup de clevi de la clasa de actorie a Școlii populare de artă a susținut un expresiv și variat recital de poezie și de fragmente de piese în versuri din opera lui Shakespeare, Vasile Alecsandri, Victor Eftimiu, Ion Minulescu, Nina Cassian, precum și de compoziții proprii de muzică folk.

Un moment tulburător a fost audierea înregistrării pe bandă de magnetofon a vocii marelui actor dispărut, recitînd *Scrisoarea a III-a* de Eminescu și monologul lui Horațiu din *Fintina Blanduziei* de Alecsandri.

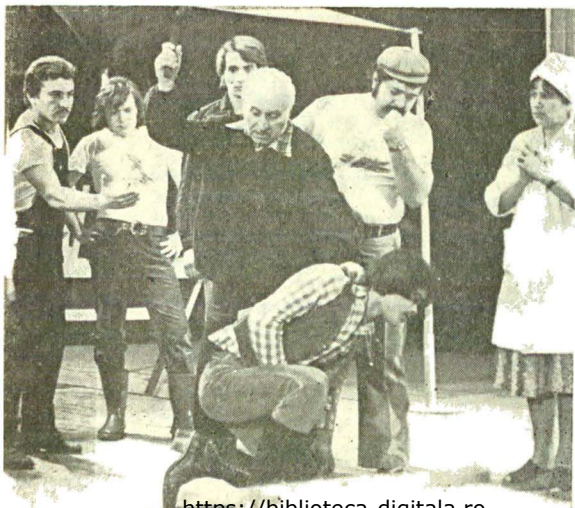
Sensibili și talentați, dăruiti muncii, iar în ceasurile libere, artei, Cornelia Săceanu, Elena Moldoveanu, Viorica Moise, Mihai Nistor, Cristian Dică ne-au oferit o demonstrație convingătoare a calităților lor, precum și a unor bune rezultate pe calea însușirii priceperii de a rosti versul. Am reținut-o în mod deosebit pe foarte tinăra Mihaela Popescu, elevă, pentru calitatea muzicii compuse de ea în stil folk, melodii impregnate de melancolie (pe versuri de Bacovia și Minulescu), ori de umor sprințar (pe fabule de Alecsandri).

„Băiatul cu floarea”

Laureat la cea de-a doua ediție a Festivalului „Cîntarea României”, pentru spectacolul *Moartea lui Vlad Țepeș* de Dan Tărchiță*, colectivul de teatru al Casei de cultură din Giurgiu (ai cărui

* „Teatrul”, nr. 7/1978.

Scenă din „Băiatul cu floarea” în interpretarea echipei Casei de cultură

membri își fac sau și-au făcut stagiul pregătitor la Școala populară de artă) a realizat, cu piesa lui Tudor Popescu *Băiatul cu floarea*, în regia aceluiași apreciat animator Ion Simionescu, un excelent spectacol.

Apropiată prin problematică, precum și prin tipologie, de preocupările și de posibilitățile scenice ale artiștilor amatori, vorbind despre viața și munca de pe un șantier, despre nevoia de puritate, de perfecționare morală, piesa *Băiatul cu floarea* a dobindit, în interpretarea amatorilor giurgiuveni, culoare și relief, atât în registrul grav cât și în cel comic. Caracterizată prin sinceritate și spontaneitate, montarea a cucerit atenția și simpatia publicului. În suita portretelor pitorești strălucesc câteva contribuții actoricești, cum sînt aceea a desenatoarei Paula Martac și a telefonistei Viorica Moise, în tandemul Valy-Nely; amîndouă au dat viață, cu umor și dramatism, celor două eroine descumpănite. Foarte buni au fost și Doru Popescu, plin de haz și de vioiciune în rolul Tiri, precum și elevul Viorel Ivan, care a dăruit personajului Tedi un chip încântător. S-au remarcat, prin autenticitatea jocului, și contabila Emilia Meteșan (Voica), magazionerul Mihai Nistor (Grigore), graficianul

Florian Tincu (Vlad), frezorul Cristian Dică (Duca), pensionarul Jean Clonaru (Viteză), elevul Viorel Șerban (Mihu) și corepetitoarea Iuliana Cordie (Ieti). Din nou, o mențiune pentru eleva Mihaela Popescu, care, împreună cu Gabriel Dimcea, a asigurat acompaniamentul muzical al spectacolului, componînd și interpretînd agreabil melodii în stil folk.

Să nu-i uităm nici pe cei care n-au apărut pe scenă, dar au participat din culise, garantînd buna desfășurare și succesul spectacolului: eleva Luminița Albu (regie tehnică), timplarul Ilie Gogoasă (execuție decor), electricianul Ion Rotaru (lumini).

Nu ne îndoim că și acest spectacol, ca și cele precedente realizate la Casa de cultură, va fi înregistrat de Studioul de radio al amatorilor (după spusele harnicului redactor Traian Barbălată, acest Studio numără peste 20.000 de abonați) și difuzat iubitorilor de teatru din Giurgiu.

Intr-un dialog cu interpreții, artiștii profesioniști-oaspeți și-au exprimat bucuria pentru activitatea cultural-artistică care pulsează viu și divers în bătrînul oraș de pe malul Dunării.

Valeria Ducea

Note

○ carte consacrată creatorilor păpușari

Avem, de multă vreme, un teatru de păpuși cunoscut și recunoscut pe plan național și internațional. Cu toate acestea, nici editurile, dar nici creatorii-păpușari sau criticii nu au fost prea harnici în ce privește cartea consacrată acestui gen. Cu atât mai binevenită este străduința Alexandrei Davidescu, a cărei carte — sugestiv intitulată „Un mic teatru mare” — ne prezintă o activitate laborioasă, desfășurată de-a lungul a trei decenii, de către Teatrul de păpuși din Craiova.

După cum se arată în fișa biografică de la sfîrșitul volumului, autoarea a lucrat, din anul 1950, ca actor-mînuitor în

Teatrul de păpuși craiovean. Așadar, un om care a trăit, zi de zi, împlinirile, străduințele, bucuriile și necazurile „micului teatru mare”. Volumul este un fel de jurnal al tuturor spectacolelor, începînd de la idee, trecînd prin munca sîrguincioasă a repetițiilor și încheind cu emoțiile și bucuriile premierei.

De la început și de-a lungul celor treizeci de ani, Teatrul de păpuși din Craiova a avut ca principal țel să contribuie la formarea caracterului și conștiinței cetățeanului de mîine, să modeleze gîndirea și comportarea copilului prin intermediul înaltelor valori etice și estetice, să-i stimuleze fantezia și sensibilitatea, seriozitatea și disciplina.

Alexandra Davidescu scrie despre căutările, experimentele, exigențele acestui valoros colectiv artistic, despre competițiile artistice naționale la care a participat, despre recunoașterile internaționale dobindite, cu alte cuvinte, reface drumul parcurs către afirmare, drum greu, dar încununat cu laurii multor premii, la concursuri și festivaluri din țara noastră și de peste hotare.

Stan Vlad